

„κῆποιον ὄνειδος παρὰ τοῖς Σλαβῶνοις· διότι, ὅταν
 „ὠνόμαζον κῆνένα μὲ τὸ ὄνομα Βλάχο, τὸν ὑπελάμ-
 „βανον διὰ σκλάβον καὶ ἔσχατον ὑπηρέτην.“ Ὑστερον
 ἀφ' ἧ ἔχασαν οἱ Σλαβῶνοι τὰς δυνάμεις καὶ τὰ Βα-
 σιλεία τες, μέχρι τῆς σήμερον εἰς ὅλην τὴν Δαλμα-
 τίαν τῶν Χωρβάτων ὀνομάζονται ἀντιζρόφως μὲ ἐκεῖνο
 τὸ ἴδιον ὄνειδισικὸν ὄνομα· ὥστε καὶ οἱ ἴδιοι Σλαβῶ-
 νοι, ὅπῃ ἐγράφησαν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν Ῥωμάνων,
 καὶ ἔλαβον τὴν Ῥωμαϊκὴν Θρησκείαν, τες λοιπὸς Σλα-
 βῶνες, ὅπῃ κρατῶν τὴν Ἀνατολικὴν Γραικικὴν Θρησ-
 κείαν, ὀνομάζεν Βλάχος· ἔτσι δὲ ἐξεναντίας ὀνομά-
 ζεν ἐκεῖνος Σσοκάτζος, ὡς ἀνάνδρος καὶ ἀκαταστά-
 τος. Ἀμφότερα ἀντὰ τὰ ὄνειδισικὰ ὀνόματα εἶναι
 ἀνάρμοσα εἰς ἐκεῖνα τὰ Σλαβωνικὰ ἔθνη· τὰ ὅποια
 δὲν προσετέθησαν ἀντοῖς ἔτε διὰ τὸ ἰδίωμα τῆ γένους,
 ἔτε διὰ τὴν ἀξίαν· ἀλλ' ἡ διαφορὰ καὶ ἡ ἀσυμφω-
 νία τῆς Θρησκείας τὰ προσήρμοσεν ἀντοῖς.

§. 5.

Οἱ Βλάχοι, ὅπῃ ἐνρίσκονται εἰς τὰ ὄρη τῆς